

України для прийняття спадщини. Однак, охорона спадкового майна може тривати і після спливу шести місяців з дня відкриття спадщини, якщо до нотаріуса надійде заява про згоду на прийняття спадщини від осіб, для яких право спадкування виникає у разі неприйняття спадщини або відмови від її прийняття іншими спадкоємцями (ч. 2 ст. 1270 ЦК), і якщо до спливу встановленого законом шестимісячного строку для прийняття спадщини залишилось менше трьох місяців. Заходи з охорони спадкового майна припиняє нотаріус або посадова особа виконавчого органу місцевого самоврядування, яка їх вживає. Якщо місце відкриття спадщини і місце вжиття заходів щодо охорони спадкового майна відрізняються, про припинення цих заходів попередньо повідомляється нотаріус за місцем відкриття спадщини. Про припинення охорони спадкового майна нотаріус за місцем відкриття спадщини попередньо повідомляє спадкоємців та виконавця заповіту. На підставі цього можна стверджувати, що чинне законодавство в частині вжиття заходів щодо охорони спадкового майна містить деякі недоліки. Як було нами зазначено вище, основним недоліком є відсутність регламентації порядку здійснення виконавцем заповіту повноважень щодо охорони спадкового майна. Роль виконавця заповіту зводиться лише до повідомлення спадкоємців про відкриття спадщини, обов'язкової присутності при здійсненні опису спадкового майна і призначення охоронцем усього спадкового майна.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про нотаріат» // Відомості Верховної Ради України (із змінами). — 1993. — № 39. — Ст. 383.
2. Остапюк Н. Меры по охране наследственного имущества // Законность. — 2003. — № 12. — С. 25-30.

Омельчук Олександр Сергійович

Національний університет «Одеська юридична академія»,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права

ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДАННЯ СПОРТИВНИХ КОНТРАКТІВ З НЕПОВНОЛІТНІМИ

Визначною особливістю професійних спортивних контрактів є вік спортсменів, що укладають контракти. Якщо у випадках звичайних цивільно-правових та трудових договорів участь неповнолітніх у якості сторони договору є виключенням із

правила, а роботодавці зазвичай намагаються укласти договір з повнолітнім співробітником, то в сфері спорту ситуація протилежна. Неповнолітні спортсмени є найціннішим перспективним активом для спортивних клубів, адже при незначних стартових фінансових витратах вони здатні ефективно прогресувати в спортивному плані та значно збільшувати фінансову цінність своєї спортивної діяльності, підвищувати свій трансферний потенціал.

Неповнолітньою визнається особа, яка не досягла вісімнадцяти років, і в силу свого віку не здатна здійснювати свої права і обов'язки в повному обсязі. За загальним правилом особи отримують повну цивільну дієздатність з 18 років, а отже саме з цього віку мають право укладати цивільно-правові договори. Однак, згідно ст. 32 ЦК України фізична особа у віці від чотирнадцяти до вісімнадцяти років (неповнолітня особа) має право самостійно розпоряджатися своїм заробітком, стипендією або іншими доходами. Неповнолітні особи у віці від 14 до 18 років можуть укладати цивільно-правові договори (крім вказаних в ст. 32 ЦК України) лише за згоди батьків, опікунів або усиновлювачів.

У трудовому законодавстві визначено, що трудовий договір з неповнолітніми може укладатися по досягненню ними 16 років. Особи молодше 16 років можуть укладати трудовий договір за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює: усиновителів, піклувальників.

Законом не встановлено нижню граничну межу віку спортсмена, з яким може бути укладено професійний спортивний контракт. Обмеження щодо віку неповнолітнього працівника встановлені в міжнародних документах. Наприклад, відповідно до Конвенції МОП № 138 «Про мінімальний вік для прийому на роботу» національним законодавством або правилами може допускатися прийом на роботу за наймом або на іншу роботу осіб у віці від тринадцяти до п'ятнадцяти років для легкої роботи, яка: по-перше, не здається шкідливою для їхнього здоров'я або розвитку; і, по-друге, не завдає шкоди навчальному процесу [2].

У ст. 7 Європейської соціальної хартії встановлено, що мінімальний вік прийому на роботу становить 15 років, за винятком випадків, коли діти зайняті на певного виду легких роботах, що не завдають шкоди їх здоров'ю, моральності або освіті [1].

Вітчизняне законодавство забороняє укладення трудового договору з неповнолітніми на роботу з важкими, шкідливими чи небезпечними умовами праці, а також на підземні роботи. Законодавством встановлені граничні норми підймання і переміщення важких речей неповнолітніми, одночасно встановлені скорочені норми робочого часу неповнолітніх. Неповнолітнім забороняється працювати у нічний час, а також у вихідні та святкові дні.

Однак, без перевищення зазначених норм фактично неможливо проводити спортивні змагання, навчально-тренувальні сесії в багатьох видах спорту. Тому законодавство допускає перевищення неповнолітнім спортсменом гранично допустимих норм навантажень при підйомі і переміщенні тягарів вручну, якщо це необхідно відповідно до плану підготовки спортсмена до спортивних змагань і такі навантаження не заборонені йому за станом здоров'я відповідно до медичного висновку, а також допускає направлення в службове відрядження, залучення до понаднормової роботи, роботи в нічний час, у вихідні, святкові та неробочі дні спортсменів, які не досягли віку вісімнадцяти років.

В окремих видах спорту також встановлено спеціальні гарантії захищеності прав неповнолітніх спортсменів. Так, регуляторними положеннями Федерації футболу України запроваджено окремий вид контрактів, котрі захищають та сприяють розвитку юних футболістів. Такий тип контракту може бути заключений не більше ніж на 2 роки з гравцями від 14 до 18 років і тільки за згоди одного з батьків.

Документ захищає обидві сторони – неповнолітнього гравця та інвестиції відповідного клубу. Ці контракти є однією з умов програми для розвитку неповнолітніх гравців і надають можливість клубам підписати контракт із неповнолітніми випускниками шкіл. У свою чергу гравцю документ надає можливість брати участь у різноманітних матчах свого клубу та розпочинати футбольну кар'єру [3].

На особливу необхідність правового захисту неповнолітніх футболістів ФІФА звернула увагу ще в 2009 році, зобов'язавши клуби гарантувати гравцеві вищу, шкільну або професійну освіту, крім його футбольної підготовки, що дозволить неповнолітньому футболістові, якщо він залишить професійний спорт, зайнятися іншою, не пов'язаною з футболом, кар'єрою, а також зробити все необхідне для забезпечення оптимального рівня життя та/або місця проживання та інше [4, с. 706].

Список використаної літератури:

1. Європейська соціальна хартія. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_062
2. Конвенція МОП про мінімальний вік для прийому на роботу № 138. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/993_054
3. Неповнолітні у футболі: українські спортсмени захищені? // Юридична газета. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://yur-gazeta.com/golovna/nepovnolitni-u-futboli-ukrayinski-sportsmeni-zahishcheni.html>
4. Степанов П.П. Особенности трансферного контракта несовершеннолетних футболистов / П.П. Степанов // Молодой ученый. – 2016. – № 3. – С. 705-707.